

La iepuri

Otilia Cazimir

M-am rugat de tata-mare
Să mă ia la vânatoare.

Cu căciula pe-o ureche,
Cu ciubote de voinic
Și cu pușca lui cea veche -
Cine-ar zice că sunt mic?

Seara limpede și blândă
Se coboară peste văi.
Mă așez și eu la pândă
Ca și ceilalți flăcăi.

Peste câmp, departe-hăt,
Nici-o umbră de omăt.
Când, deodată, lângă mine,
Se zburlește-un mărăcine...

Uite, mă, ce arătare!
Nici nu merge, nici nu sare!
Se împiedică de-un op,
Dă la deal de zici că-i șchiop,
Dă la vale, cade-n bot,
Cu codița de-a spinare,
Cu urechile de-un cot!

Inima cumplit îmi bate,
Ce-a mai fost și asta, frate?
Râde-n barba lui, bunicul:
- Mi s-a speriat voinicul
Și-a scăpat și flinta jos,
Pentru-un iepuraș fricos!